

รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัล ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ*

ADMINISTRATIVE MODEL OF TEACHING AND LEARNING MANAGEMENT IN
THE DIGITAL AGE AT RAJABHAT UNIVERSITY DEMONSTRATION SCHOOLS

ศิฐกร จำปาทิพย์, สุวิมล โฟธิ์กลิ่น, จินณวัตร ปะโคทั้ง
Sithakorn Jampathip, Suwimon Phoglin, Jinawatara Pakotang
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
Ubon Ratchathani Rajabhat University
Corresponding Author E-mail: Sithakorn.jG62@ubru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การศึกษาสภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) สร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ และ 3) ประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้บริหารของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ผู้เชี่ยวชาญในการสร้างรูปแบบ จำนวน 13 คน และผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินรูปแบบ จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม และแบบประเมินรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในระดับปานกลาง 2) รูปแบบการบริหารฯ ประกอบด้วย 2.1) การวางแผนการจัดการเรียนการสอน 2.2) การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน 2.3) การดำเนินการจัดการเรียนการสอน และ 2.4) การประเมินการจัดการเรียนการสอน และ 3) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด มีความเป็นไปได้ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารจัดการการเรียนการสอน; ยุคดิจิทัล; โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ

Abstract

Objectives of this research were 1. To study the state of teaching and learning management in the digital age at Rajabhat university demonstration schools. 2. To create a model and 3. To evaluate management model of teaching and learning management in the digital age in Rajabhat university demonstration schools. The target group, randomized by purposive sampling, consisted of 50 administrators of Rajabhat university demonstration schools in Northeast, 13 experts to create a model and 21 professionals to evaluate model. The research instruments were questionnaires, focus groups and model evaluation form. Collected data were analyzed by using mean, standard deviation, and content analysis.

The research findings were as follows: 1. The state of teaching and learning management in the digital age in Rajabhat university demonstration schools was found to be at a medium level. 2. A management model consisted of; 2.1) teaching and learning management planning, 2.2) teaching and learning management development, 2.3) teaching and learning management and 2.4) teaching and learning assessment. 3. A model assessed by experts resulted in highest level of suitability, high level of possibility and highest level of utility.

Keywords: Teaching and Learning Management; Digital Age; Rajabhat University Demonstration Schools

บทนำ

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้าและการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกด้าน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าไม่มีเครื่องมือใดที่จะใช้พัฒนาชีวิตคนให้มีประสิทธิภาพมากไปกว่าการศึกษา (ธีระ รุญเจริญ, 2550) การศึกษาจึงมีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตของผู้คนและสังคม โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนเพื่อเข้าสู่ยุคดิจิทัลเพื่อรองรับเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและเทคโนโลยี ซึ่งมีผลกระทบต่อวิถีชีวิต สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องออกแบบการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลง เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมที่จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ (รุ่ง แก้วแดง, 2553) แต่ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่เน้นพบว่ายังไม่เพียงพอต่อความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนให้ทันยุคสมัยการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีรูปแบบและวิธีการที่เปลี่ยนไปจากเดิม (วิจารณ์ พานิช, 2556) หรือที่เรียกว่าการจัดการ

เรียนการสอนในยุคดิจิทัลซึ่งจะต้องมีความครอบคลุมทุกด้าน การจัดการเรียนรู้จะต้องเน้นทักษะกระบวนการเพื่อให้เกิดความรู้ความสามารถโดยเฉพาะการเน้นทักษะชีวิตของผู้เรียน เพื่อที่จะได้นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะและคุณลักษณะ ผู้เรียนในยุคดิจิทัลนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นในรูปแบบผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ โดยเน้นความร่วมมือกันเป็นทีม ซึ่งการเรียนลักษณะนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้จากตนเอง ครูมีหน้าที่อำนวยความสะดวกโดยการออกแบบบทเรียนและสร้างแรงบันดาลใจมากกว่าการสอน ดังนั้นรูปแบบของครูจึงต้องเปลี่ยนจากทำงานคนเดียวเป็นการทำงานเป็นทีม กำหนดเป้าหมายในการทำงาน จัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม สร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้กระตุ้นครูให้จัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด (มนตรี แยมกสิกร, 2559) รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏจัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นต้นแบบด้านการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน โดยความร่วมมือระหว่างโรงเรียนสาธิตและคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในด้านการจัดการเรียนการสอนมีทีมผู้สอนซึ่งประกอบด้วยคณาจารย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์ร่วมกับครูโรงเรียนสาธิต และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ร่วมออกแบบและวางแผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทั้งฐานใจและฐานกาย เพื่อให้เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการคิดเพื่อสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามกระแสการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคดิจิทัลของโลกในปัจจุบัน ทำให้การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาต้องปรับตัวให้เข้ากับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่เต็มไปด้วยความรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียน โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยเฉพาะในช่วงของการเกิดโรคระบาดโควิด 19 ที่ทำให้สถานศึกษาโดยทั่วไปไม่สามารถจัดการเรียนการสอนแบบปกติได้ การนำเทคโนโลยีดิจิทัลใช้ในการจัดการเรียนการสอนก็ยิ่งมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น (ณัฐกิตติ์ สวัสดิ์โธสง, 2562) แต่พบว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมีปัญหาและข้อจำกัดหลายประการ ได้แก่ การมีงบประมาณค่อนข้างจำกัดในการสนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับครูผู้สอน การมีแผนงานที่ไม่แน่นอนในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การไม่ได้เตรียมความพร้อมบุคลากรในการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การไม่ได้วางแผนจัดเตรียมเครื่องมือและแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน การไม่ได้เตรียมพร้อมผู้เรียนทั้งในด้านทักษะและเครื่องมือสำหรับการเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของครูและผู้เรียนยังไม่ดีเท่าที่ควร การใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกันของครูผู้สอนทำให้ขาดความมีเสถียรภาพในการจัดการเรียนการสอน การสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ครูที่สอนวิชาหลักมีภาระเพิ่มขึ้น นักเรียนยังไม่สามารถปรับตัวได้กับการเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การจัดซื้อแอปพลิเคชันเพื่อการจัดการเรียนการสอนบางชนิดเป็นเรื่องยาก

ผู้เรียนบางส่วนขาดความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์ดิจิทัล ผู้เรียนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือจากการเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ครูบางส่วนไม่มีความชำนาญในการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แอปพลิเคชันบางอย่างไม่เหมาะสมในการใช้กับบางระดับชั้น การสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ครูต้องเตรียมการสอนที่เยอะกว่าและต้องทำเนื้อหาที่น่าสนใจเพื่อดึงดูดผู้เรียน และผู้เรียนในระดับชั้นปฐมวัยสามปีสี่ปีไม่เหมาะสมกับการเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (โกวิท วัชรินทรางกูร, 2564)

แนวคิดและทฤษฎีที่ได้นำมาใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการบริหาร หมายถึง กระบวนการส่งเสริมให้การจัดการให้การเรียนและการสอนมีคุณภาพและบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการจัดการที่ทันสมัย นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ทั้งด้านการเรียน และด้านการสอน โดยการนำระบบการบริหารที่ทันสมัย มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม และการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการพัฒนาผู้เรียน ตามเนื้อหาสาระกิจกรรมที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญปัญหา ให้กับผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ปัญญาให้ผู้เรียนรู้จักประสบการณ์จริงจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รอบด้าน และประสานความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ และหลักสำคัญของการบริหารการจัดการเรียนการสอน เป็นการดำเนินการจัดการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกคน เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยจะต้องให้เกิดการพัฒนาไปทุกด้าน ทั้งทางปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม เพื่อให้นักเรียน เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เป็นคนเก่งและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข (วิโรจน์ สารรัตนะ, 2542) แนวคิดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัล ซึ่งหมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงความรู้ในศาสตร์ต่างๆ เข้าด้วยกัน ผู้เรียนต้องสามารถสร้างความรู้ใช้ใหม่เองได้ โดยอาศัยอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูลที่มีอยู่อย่างมากมาย การเรียนการสอนไม่ถูกจำกัดอยู่ในเฉพาะชั้นเรียน เนื่องจากครูสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้เรียนผ่านทางสื่อออนไลน์ (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2561) โดยมีเป้าหมายคือการสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้เยาวชนสามารถพัฒนาศักยภาพสูงสุดของความเป็นมนุษย์ซึ่งมีองค์ความรู้สำคัญ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโลก ความรู้เกี่ยวกับการเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจ และการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี ความรู้ด้านสุขภาพ และความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม และการมีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ด้านชีวิตและอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) และแนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งหมายถึง หมายถึง เครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วย 1) อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แทปเล็ต 2) โปรแกรมซอฟต์แวร์ เช่น โปรแกรมแอปพลิเคชันต่าง ๆ และ 3) สื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟซบุ๊ก ไลน์ ทวิตเตอร์ เป็นต้น ที่ถูกนำมาใช้ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกันในองค์กรให้มีความทันสมัยและมี

ประสิทธิภาพ โดยมีแนวโน้มการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญ ได้แก่ Virtual Reality (VR) / Augmented Reality (AR), Advanced Geographic Information System, Big Data, Open Any Data, Artificial Intelligence, Cloud Computing, Cyber Security, Internet of Things และ Block Chain (สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์, 2560)

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าวและจากการที่ในปัจจุบันโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏได้เริ่มจะมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เท่าทันกับยุคสมัยของการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตามการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในปัจจุบันยังไม่เป็นรูปแบบที่ชัดเจน ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นครูโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาให้มีความเข้มแข็ง ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ทั้งระบบให้ทันสมัย มีความเข้มแข็งทางวิชาการ สามารถผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับต่างๆ รวมทั้งการแข่งขันระดับนานาชาติในยุคดิจิทัลและต่อบัณฑิตผู้ประสงค์ของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) มีการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มเป้าหมายคือ ผู้บริหารของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามสภาพการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนการเรียนการสอน 2) ด้านการ

พัฒนาการเรียนการสอน 3) ด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน และ 4) ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และตรวจสอบเครื่องมือทำโดยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ทางด้านการบริหารจัดการการเรียนการสอน ยุคดิจิทัล จำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความตรงเชิงโครงสร้าง เลือกมาเฉพาะข้อที่ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.6 – 1.0 เก็บข้อมูลด้วยการนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มเป้าหมาย นำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำผลที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง การบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

2. ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยในระยะนี้เป็นระยะการสร้างรูปแบบ ที่มาจากนำผลการศึกษาจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ไปบูรณาการร่วมกับแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำไปยกเป็นร่างรูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ วิธิดำเนินการ แนวทางการประเมินผลและเงื่อนไขความสำเร็จ จากนั้นจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มเป้าหมายเลือกแบบเจาะจงจากผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัล จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างรูปแบบ และแบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของคู่มือ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำผลที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง การบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด และการวิเคราะห์เนื้อหา

3. ระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มเป้าหมายเลือกแบบเจาะจงจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัล จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการนำเนื้อหาของรูปแบบและแบบประเมินไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการประเมิน และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำผลที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง การบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50

หมายถึง ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีผลการวิจัยโดยแบ่งตามวัตถุประสงค์เป็น 3 ระยะดังนี้

1. ระยะที่ 1 การศึกษาศึกษาสภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า สภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .72) และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 2.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .71) รองลงมาคือด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย 2.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .69) และด้านการดำเนินการจัดการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย 2.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .72) สำหรับด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับต่ำสุด (ค่าเฉลี่ย 2.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .77)

2. ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ แนวทางการประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบคือ หลักการบริหารการจัดการเรียนการสอน หลักการเทคโนโลยีดิจิทัล และหลักการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ ได้แก่ 2.1) เพื่อให้ได้แนวทางการบริหารจัดการการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ 2.2) เพื่อให้การบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ 3) วิธีดำเนินการของรูปแบบ ประกอบด้วย การวางแผนการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การดำเนินการจัดการเรียนการสอน และการประเมินการจัดการเรียนการสอน 4) แนวทางการประเมินผล ได้แก่ ประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบของรูปแบบ และประเมินความพึงพอใจในการใช้รูปแบบ และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ได้แก่ 5.1) ผู้บริหารต้องสนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการการเรียนการสอนยุคดิจิทัล 5.2) ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการการเรียนการสอนยุคดิจิทัล 5.3) ผู้บริหาร ครูและนักเรียนต้องก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล และผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญสรุปได้ว่าร่างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .34) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .32) และสรุป

ได้ว่าการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .40)

3. ระยะที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผลการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ แสดงในตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ (N= 21)

องค์ประกอบของรูปแบบ	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักการของรูปแบบ	4.55	.60	มากที่สุด	4.48	.62	มาก	4.57	.61	มากที่สุด
วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.54	.57	มากที่สุด	4.48	.62	มาก	4.58	.57	มากที่สุด
วิธีดำเนินการของรูปแบบ	4.59	.59	มากที่สุด	4.47	.56	มาก	4.62	.55	มากที่สุด
แนวทางการประเมินผลของรูปแบบ	4.56	.56	มากที่สุด	4.48	.57	มาก	4.59	.51	มากที่สุด
เงื่อนไขความสำเร็จของรูปแบบ	4.61	.53	มากที่สุด	4.47	.57	มาก	4.65	.50	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.57	.54	มากที่สุด	4.48	.56	มาก	4.60	.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์การวิจัยประกอบด้วย การศึกษาสภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ การสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ และการประเมินรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลในข้อค้นพบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. สภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า สภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน สำหรับด้านการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับต่ำสุด เนื่องจากในปัจจุบันโรงเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้เริ่มเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แต่ยังอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านผลการประเมินสภาพการบริหารจึงอยู่ในระดับปานกลาง ต่างจาก

ผลการวิจัยของรุ่งฤดี นนทภา (2560) ที่พบว่า การบริหารการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเทศบาล 1 กาฬสินธุ์พิทยาสีห์ อยู่ในระดับมาก

2. การสร้างรูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบไปด้วย 2.1) ด้านการวางแผนการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากการวางแผนเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้การดำเนินการเป็นไปอย่างถูกต้องแบบมีขั้นตอน ทั้งการวางแผนกำหนดวิธีการให้ทุกฝ่ายได้รับรู้ถึงแนวปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับยุคดิจิทัล การมีส่วนร่วมในการวางแผนที่จะทำให้การปฏิบัติเกิดความเป็นรูปธรรม และมีความยั่งยืน การวางแผนอย่างยืดหยุ่นที่จะทำให้สามารถปรับเปลี่ยนตามบริบทที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา การปรับเปลี่ยนแผนให้ทันสมัยที่จะทำให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง การวางแผนกำหนดเป้าหมายโดยการวิเคราะห์จากบริบทของโรงเรียนที่เป็นอยู่จะทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง การกำหนดแผนพัฒนาด้านสื่อและทรัพยากรการเรียนรู้จะทำให้โรงเรียนเกิดควมมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัยเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล การวางแผนการจัดสรรงบประมาณสื่อเทคโนโลยีจะทำให้โรงเรียนมีสื่อเทคโนโลยีใช้ในการจัดการเรียนการสอน การวางแผนจัดทำห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์จะทำให้นักเรียนมีแหล่งในการสืบค้นข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน การวางแผนกำหนดรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายที่จะทำให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบวิธีการตามปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงไปโดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การวางแผนให้บุคลากรสามารถใช้เทคโนโลยีที่จะทำให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดทำแผนกิจกรรมที่มีเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอนจะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจการเรียนที่มีการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสนับสนุน การจัดทำแผนให้นักเรียนได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงข้อมูลจะทำให้นักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ได้สะดวกอย่างกว้างขวาง และการวางแผนให้ครูทำวิจัยพัฒนาผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลจะทำให้ครูได้องค์ความรู้การปฏิบัติในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาพัฒนานักเรียน สอดคล้องกับการวิจัยของถนอมวรรณ ช่างทอง (2562) ที่พบว่า การวางแผนเตรียมพร้อมในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในสถานศึกษา และวางแผนจัดให้มีแหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเพียงพอ เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ในอำเภอท่าชนะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2 และการวิจัยของบัญชา วงศ์คำภา (2563) ที่พบว่า การวางแผนกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน การวางแผนกำหนดแนวทางการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน และการวางแผนจัดระบบโครงสร้างสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นส่วนหนึ่งของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ

บริหารจัดการการเรียนการสอนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1

2.2) ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากการพัฒนาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ มีความก้าวหน้าและเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลยิ่งขึ้น โดยในนี้จะมีการพัฒนาทั้งในด้านเทคโนโลยี ครูผู้สอนและผู้เรียน จึงมีการดำเนินการทั้งนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาสื่อและทรัพยากรการเรียนการสอนพัฒนา การสร้างนวัตกรรม ผลิตภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยการสอนผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่จะทำให้เกิดความสะดวกและมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาการเก็บข้อมูลที่ใช้เทคโนโลยีจะทำให้ลดพื้นที่การจัดเก็บ ง่ายต่อการรักษาและสะดวกในการนำข้อมูลมาใช้ การพัฒนาห้องสมุดให้มีเทคโนโลยีสืบค้นที่ทันสมัยอย่างเพียงพอจะให้นักเรียนมีแหล่งในการสืบค้นข้อมูลที่กว้างขวาง การพัฒนาครูให้มีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยี การส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองด้วยการเข้ารับการอบรม การพัฒนาครูในด้านสื่อและทรัพยากรการเรียนรู้ การพัฒนาครูในการเข้าถึงสารสนเทศ การพัฒนาครูให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน จะช่วยเพิ่มความรู้ความสามารถของครูในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาการอำนวยความสะดวกครูในเรื่องการเรียนการสอนที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะทำให้ครูมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะในยุคดิจิทัล และพัฒนานักเรียนให้มีลักษณะเป็นพลเมืองดิจิทัลจะให้นักเรียนสามารถปรับตัวในการรองรับการจัดการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและเพื่อการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนเอง สอดคล้องกับการวิจัยของสุชนา โกมลวานิช (2563) ที่พบว่า การสนับสนุนให้ครูได้พัฒนาตนเองจนสามารถสร้างนวัตกรรมจากเทคโนโลยีดิจิทัล การส่งเสริมครูให้มีการพัฒนาทักษะดิจิทัลเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองของครูในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ในศตวรรษที่ 21 และการวิจัยของทิพวรรณ โพธิ์คำ (2563) ที่พบว่า การพัฒนาความรู้ความสามารถของครูและบุคลากรในโรงเรียนด้วยการอบรมและพัฒนากิจการขั้นเรียนยุคดิจิทัล การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และการสนับสนุนให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนสร้างองค์ความรู้และพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการบริหารโรงเรียนประชาธิปไตยในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการวิจัยของบุญชู ใจใส (2564) ที่พบว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภททั้งระบบ และการสนับสนุนให้ครูพัฒนาและผลิตสื่อที่เหมาะสม เอื้อต่อการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต

2.3) การดำเนินการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากการดำเนินการเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้การปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ดังนั้นการดำเนินการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏจึงมีทั้งการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีและโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปจัดการเรียนการสอน ที่จะทำให้เกิดความสะดวกและควมมีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน การจัดระบบการใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร การนำสื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการงานต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดความสะดวกและแม่นยำในการปฏิบัติงาน ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานงานทะเบียน ที่จะทำให้ง่ายต่อการจัดการเก็บข้อมูล ลดเวลา สะดวกและรวดเร็วในการสืบค้นข้อมูล การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ ที่จะทำให้นักเรียนเกิดความคล่องตัวในการเรียน การจัดห้องเรียนเสมือนจริง (Virtual Classroom) ที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่อาจมีการนัดหมายหรือไม่มีการนัดหมายเวลาและสถานที่ก็ได้ ซึ่งนักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูได้ รวมทั้งครูก็สามารถตั้งโปรแกรมติดตามพัฒนาการประเมินผลการเรียนของนักเรียน การที่ครูใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสืบค้นข้อมูล ที่จะทำให้อ่านข้อมูลอย่างกว้างขวางและลึกซึ้งเพื่อนำมาถ่ายทอดนักเรียน การใช้ระบบสนทนาออนไลน์ และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยี Web based Learning, E-learning, E-book, Mobile Learning, could, CAI และ Platform ในการจัดการเรียนการสอน การนำสื่อสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน การที่ครูนำแอปพลิเคชันมาช่วยสอน จะช่วยในการเรียนการสอนระยะไกล และนักเรียนก็สามารถใช้เว็บไซต์ในการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สืบค้น ตอบปัญหา ทำแบบฝึกหัด ข้อสอบ และกิจกรรมการเรียนการสอน ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ การที่ครูรวบรวมแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ และนำมาประยุกต์ใช้ในการสอน จะทำให้นักเรียนได้ความรู้ในเนื้อหาสาระนั้นๆ ทั้งในเชิงกว้างและลึก การที่ครูมีการสร้างเอกสารประกอบการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ จะทำให้นักเรียนเกิดความสะดวกและลดเวลาเมื่อเปรียบเทียบกับสร้างเอกสารแบบเดิม การที่ครูใช้โปรแกรม Bookmark บันทึกข้อมูลนักเรียนในโรงเรียน จะทำให้นักเรียนลดภาระลดภาระในการจัดทำเอกสาร รวมทั้งสามารถสรุปข้อมูลเป็นสารสนเทศในรูปแบบแผนภูมิ การให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลค้นคว้าแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการสืบค้นข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างกว้างขวาง การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน การใช้เทคโนโลยีให้มีความเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละช่วงชั้น จะทำให้การเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสอดคล้องกับนักเรียนในแต่ละช่วงวัยที่มีพื้นฐานการรับรู้ที่แตกต่างกัน และการทำความเข้าใจกับครูในเรื่องการสอนแบบออนไลน์ที่ครอบคลุมและยืดหยุ่นสอดคล้อง จะทำให้นักเรียนรู้แนวทางที่ควรปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนร่วมกัน สอดคล้องกับการวิจัยของสันติภาพ นีระดอก (2561) ที่พบว่า การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักเรียนเกิด

ทักษะ 3 R การสนับสนุนการสร้างนวัตกรรม ผลิตภัณฑ์และวัสดุอุปกรณ์การสอน การจัดหาสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน การจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม แหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การจัดให้มีแหล่งสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตอย่างเพียงพอและตรงต่อความต้องการในการศึกษา และการส่งเสริมให้ครูค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนบ้านแม่ลาย อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ และการวิจัยของสุชนา โกมลวานิช (2563) ที่พบว่า การส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน การส่งเสริมให้ครูออกแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างบรรยากาศห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การสนับสนุนเทคโนโลยีดิจิทัลให้เพียงพอต่อการใช้งานในโรงเรียน การสร้างแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมให้ครูสร้างแหล่งข้อมูลสารสนเทศผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้ การที่ครูสามารถประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ การที่ครูสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการผลิตสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการที่ครูมีระบบจัดการข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ในศตวรรษที่ 21 และการวิจัยของมณีนรัตน์ สุดเต้ (2563) ที่พบว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการสร้างระบบฐานข้อมูล การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนโดยใช้เทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลต่าง ๆ และการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาโดยใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา และการกระตุ้นครูให้เปลี่ยนแปลงวิธีการสอน โดยมุ่งเน้นไปที่การเสริมสร้างทักษะการใช้เทคโนโลยี เป็นส่วนหนึ่งในการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ในยุคดิจิทัล

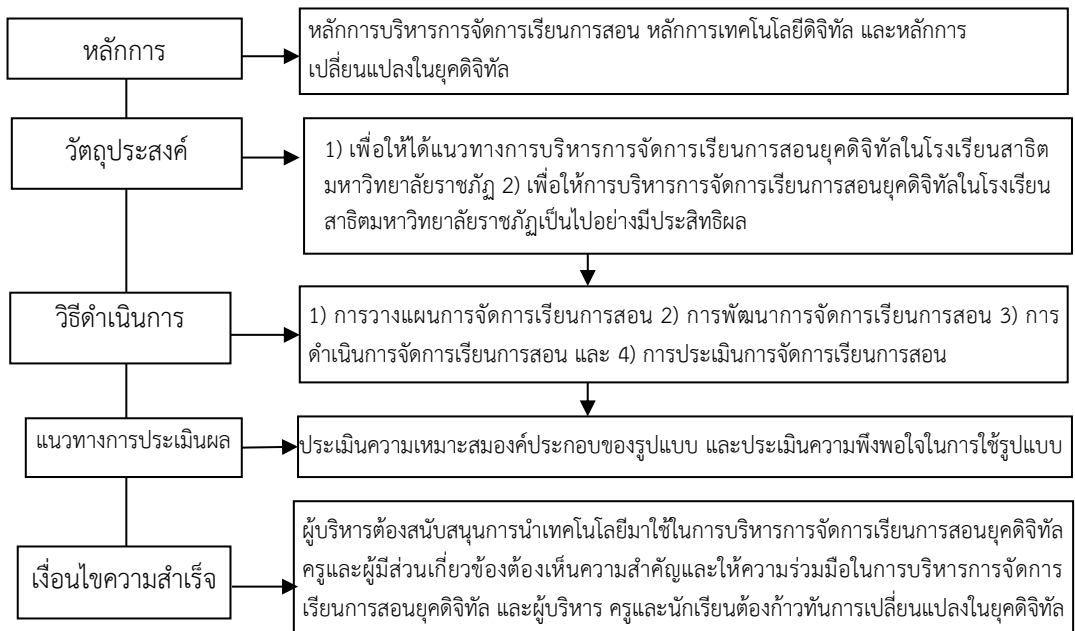
2.4) ด้านการประเมินการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากประเมินจะทำให้โรงเรียนได้รับทราบถึงระดับการปฏิบัติที่ได้ดำเนินการไปและจะเป็นข้อมูลสำคัญที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาต่อไป จึงมีการดำเนินการที่ประกอบด้วย การแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินการจัดการเรียนการสอน ที่จะทำให้การประเมินเป็นไปอย่างถูกต้องเที่ยงธรรมและมีมาตรฐานจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ การประเมินผลนักเรียนโดยการจัดทำคลังข้อสอบออนไลน์ จะทำให้สามารถประเมินผลนักเรียนได้จากการเรียนทางไกล การประเมินผลแบบมีส่วนร่วมจากคณะครูและนักการศึกษา จะทำให้สามารถสร้างตัวชี้วัดที่ถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับความเป็นจริง การประเมินการจัดการเรียนการสอนของครูที่มุ่งเน้นให้มีความรู้และทักษะในยุคดิจิทัล การประเมินผลการใช้สื่อและพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีในการเรียนการสอน การเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผลโดยใช้สื่อเทคโนโลยี จะทำให้การประเมินผลเป็นไปอย่างโปร่งใสและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย การประเมินผลการใช้ห้องสมุดและแหล่งสืบค้นทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน จะทำให้ทราบถึงการเข้าใช้ประโยชน์ของนักเรียนเพื่อนำข้อมูลที่ได้มา

ปรับปรุงต่อไป การประเมินผลการทำงานวิจัยในชั้นเรียนของครู จะเป็นการกระตุ้นครูผู้สอนให้มีความต้องการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การประเมินผลการพัฒนาผู้เรียนที่ด้านทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จะทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าของนักเรียนในทักษะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียน การประเมินผลจากภาระงานและการจัดสอบจากเว็บไซต์ต่างๆ การประเมินผลกิจกรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของนักเรียน การประเมินผลการเรียนออนไลน์จากพัฒนาการของนักเรียน การกำหนดรูปแบบการประเมินผลที่แตกต่างกันตามธรรมชาติของรายวิชา จะทำให้เกิดความเหมาะสม สอดคล้องและเป็นธรรมในการประเมินผลการเรียนออนไลน์แบบทางไกล โดยเฉพาะในช่วงการแพร่ระบาดของโรคระบาดที่ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนและประเมินผลในห้องเรียนแบบปกติได้ สอดคล้องกับการวิจัยของถนอมวรรณ ช่างทอง (2562) ที่พบว่า การติดตามประเมินผลการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ในอำเภอท่าชนะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2 และการวิจัยของบัญชา วงศ์คำภา (2563) ที่พบว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล และการจัดทำระบบฐานข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล เป็นส่วนหนึ่งของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1

3. การประเมินผลรูปแบบการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่าจากการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่เกี่ยวข้องโดยรวมรูปแบบการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด เนื่องจากรูปแบบการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้มานั้นผ่านกระบวนการวิจัยต่างๆอย่างถูกต้องและเป็นระบบ ตั้งแต่การร่างรูปแบบที่ได้มาจากการศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันร่วมกับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นก็นำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุง จากนั้นก็นำร่างรูปแบบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้เพื่อจะได้ทราบผลจากการปฏิบัติจริง และสุดท้ายก็ได้แนะนำผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้ และมีประสบการณ์ตรงในการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอนประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้และประโยชน์ของรูปแบบพร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขจนได้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ สอดคล้องกับผลการวิจัยของทิพวรรณ โพธิ์ขำ (2563) ที่พบว่าผลการประเมินรูปแบบการบริหารโรงเรียนพระราชวังในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยสามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

สรุปได้ว่าการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีหลักการที่สำคัญคือการบริหารจัดการเรียนการสอน เทคโนโลยีดิจิทัล และการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้แนวทางการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ และเพื่อให้การบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีการดำเนินการที่ประกอบด้วย การวางแผนการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การดำเนินการจัดการเรียนการสอน และการประเมินการจัดการเรียนการสอนและมีแนวทางการประเมินผลด้วยการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบของรูปแบบ และประเมินความพึงพอใจในการใช้รูปแบบ ภายใต้เงื่อนไขความสำเร็จคือผู้บริหารต้องสนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัล ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัล และผู้บริหาร ครูและนักเรียนต้องก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรนำรูปแบบนี้ โดยเฉพาะในส่วนของวิธีการดำเนินการที่มีความครอบคลุมในเรื่องของการบริหารจัดการ

เรียนการสอนทั้งในด้านการวางแผน การพัฒนา การดำเนินการและการประเมินไปใช้หรือไปปรับใช้ตามบริบทของตน

2. กระทรวงอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยราชภัฏควรนำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการบริหารการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

3. ควรมีการวิจัยเรื่องการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารการจัดการเรียนการสอนยุคดิจิทัล

เอกสารอ้างอิง

- กตัญญูตา เจริญนอม. (2560). การพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ถนอมวรรณ ช่างทอง. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาและความเป็นองค์กรดิจิทัลของสถานศึกษา ในอำเภอท่าชนะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 2 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์) นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทิพวรรณ โพธิ์ขำ. (2563). รูปแบบการบริหารโรงเรียนประชารัฐในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: แอล. ที. เพรส.
- บัญชา วงศ์คำภา. (2563). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา) ขอนแก่น:มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. มหาสารคาม: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชู ใจใส. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มณีรัตน์ สุดเต้. (2563). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

- ประมณศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา) อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- มนตรี แยมกลีกร. (2559). *ชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพ: ความท้าทายต่อการเปลี่ยนแปลงตนเองของครู*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- รุ่ง แก้วแดง. (2553). *ปฏิวัติการศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- รุ่งฤดี นนทภา. (2560). *การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนเทศบาล 1 กาฬสินธุ์พิทยาสีห์* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา บริหารจัดการการศึกษา) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: ตลาดาพับบ ลีเคชั่น.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2542). *การบริหาร: หลักการ ทฤษฎี และประเด็นทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์.
- สันติภาพ นิะตอก. (2561). *การบริหารงานด้านการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวทางการจัด การศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนบ้านแม่ลาย อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่* (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา) เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สุขญา โกมลวานิช. (2563). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูใน ศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23* (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษา) ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *กรอบแนวคิดพัฒนาการเศรษฐกิจ/ การศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์. (2560). *ร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2560 – 2564*. สืบค้น 11 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://www.dga.or.th/>
- โกวิท วัชรินทรางกูร. (2564, 12 มิถุนายน). *ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ บุรีรัมย์ [สัมภาษณ์]*.
- ณัฐกิตติ์ สวัสดิ์ไธสง. (2562, 15 ธันวาคม). *ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี [สัมภาษณ์]*.